

[Alfred Hansen]

ikke forstå den modstand, der fra socialdemokratiets side er mod at udarbejde prøverne på et niveau, som eleverne har mulighed for at klare. Jeg skal ikke bruge mange ord på min fuldstændige uforståenhed over for, hvordan venstre og kristeligt folkeparti, som er med i dette forlig, kan acceptere det.

Vi fik at vide af hr. J. K. Hansen på socialdemokratiets vegne, at han da godt forstod, der var stor irritation hos de partier, som ikke er med i forliget. Nej, der er såmænd ikke stor irritation fra retsforbundets side. Vi finder bare, at det ville være rart, om man kunne få informationer på anden vis end gennem medierne. Når man er medlem af et udvalg, som primært sidder og arbejder med uddannelsesspørgsmål, var det vel det rigtige forum at forelægge regerings- og forligspartiernes planer for først.

Man kan også stille sig spørgsmålet: hvor længe gælder sådan en musefældeklause, som der åbenbart er tale om? Der er intet forkert i, at 5 partier i 1975 vedtager en skolelov. Der er heller ikke noget forkert i, at 5 partier reviderer den. Men jeg har indtryk af, at visse partier i dette forligssammenrend er utilfredse med de opnåede resultater eller mangel på samme, og så er det spørgsmålet, om disse partiers medlemmer kan leve op til deres første forpligtelse, at stemme efter deres overbevisning. Og det er spørgsmålet, om ikke vi er kommet til et punkt, hvor partierne måske burde gå fra hinanden og så se: hvad er i grunden flertallets ønske her i folketinget med hensyn til folkeskolen fremover? Betyder det, at de 5 partier resten af dette århundrede alene skal bestemme folkeskolens indhold? Hvis det kun skal være det, som de 5 partier kan blive enige om at være tilfredse med resultatet af, tror jeg, det bliver meget begrænsede reformer, der vil komme inden for folkeskolen.

I faget samtidsorientering, som er tillagt 3 timer på ugeplanen, og som er et obligatorisk fag, kan eleverne på nuværende tidspunkt ikke indstille sig til prøve. Jeg vil på det bestemteste afvise en obligatorisk prøve for faget, men jeg mener samtidig, at hvis der skal stå respekt om faget samtidsorientering, og hvis faget skal have en placering på lige fod med andre fag, må eleverne også have mulighed for at indstille sig til en prøve i dette fag. Det synes jeg også man skulle overveje i denne sluttede kreds, når man nu skal

til at revidere skoleloven. Ellers må vi andre tage initiativ til at supplere med ændringsforslag til de forslag, som bliver lagt på bordet.

Jeg vil også gerne bebrejde disse forligspartier, at de ikke har fulgt skoleloven op med de nødvendige økonomiske midler, for det er naivitet i højeste potens, hvis man tror, at man bare ved at lave en skolelov på papiret har reformeret folkeskolen, har givet folkeskolen et andet indhold. Det er ikke nok, at man så bagefter kommer og siger: ja men det vil koste penge, og dem har vi ikke. Så er hele skoleloven faldet til jorden. Man må da have gjort sig nogle økonomiske overvejelser, da man i 1975 vedtog folkeskoleloven. Ellers synes jeg det er beskæmmende, og det er måske her hovedårsagen skal søges til de problemer, som med rette påstås at være inden for skolens porte.

Folkeskolen er naturligvis et spejl af det omgivende samfund, og det betyder, at skolen ud over at løse de rent undervisningsmæssige opgaver også i stadig større omfang må løse sociale opgaver. Det er et spørgsmål, om ikke løsningen af de sociale opgaver tager langt mere tid og mange flere kræfter fra lærerne end undervisningen af eleverne.

Der har været talt meget om ungdomsarbejdsløshed, og det er der god grund til at gøre, idet netop den unge generation bærer en uforholdsmæssig stor del af de uheldige følger, som uværgerligt kommer i kølvandet på arbejdsløsheden, og det er måske dem, der står dårligst rustet til at klare de strabadser. Derfor er det også et kynisk træk ved regeringen, at den stadig gennem en restriktiv adgangsbegrænsning forhindrer de unge i at få den uddannelse, som de har evne til og interesse for at få.

Undervisningsministeren henviser ofte til det »fortrinlige« værk U 90, hvori man netop siger, at de unge skal have den uddannelse, som de har lyst til og interesse for, ingen skal afskæres fra at få den uddannelse, som de har lyst og evner til at få. Hvis ministeren er enig i de intentioner, der er i U 90, skulle ministeren måske starte med at sige: lad os nu give de unge en mulighed for i den periode, hvor de ikke kan få arbejde, i hvert fald at få en uddannelse. Jeg synes, det ville være et smukt træk. Om det skal være i forligspartiernes kreds, man skal lave det, kan jeg ikke vide, men ellers skal jeg gerne tilsige retsforbundets støtte til socialdemokratiet, hvis det